

Denk aan wat je zelf op een dag nodig hebt, dat is een goede tip

In een gymzaal in Bussum verpakken vrijwilligers hulpgoederen voor Oekraïne. FOTO WERRY CRONE

goed wat ze moeten geven'

bij een parfumerie en komt informeren of ze niet een krat geurtjes zal brengen. Dat is niet de eerste levensbehoefte van een mens, aarzelt ze. Maar door de aanwezige vrijwilligers

wordt ze juist aangemoedigd. "Het blijven mensen hè, het is toch hartstikke fijn om zoiets te hebben", roept Smits van Oyen. Niet alles gaat mee voor de vlucht

ADVERTENTIE

Voor maar:
69.-

4 dgn Duitsland★★★★

Net over de grens bij Düsseldorf, Moers en Duisburg. Tip: Bezoek Klooster Xanten!

- 3 nachten incl. ontbijt in 4* Hotel Dampfmühle (7,8)
- Gratis parkeren, gebruik wifi en sauna
- Aankomsten t/m augustus. Betaal pas bij aankomst!
- Gratis annuleren tot op de dag van aankomst

4 dagen Maastricht 3 dagen Zeisterbos HP

- 4* Apart Hotel Randwyck (7,8)
- 3* Postillion Hotel Utrecht Bunnik (7,9)
- 3 nachten incl. uitgebreid ontbijt
- 2 nachten incl. uitgebreid ontbijt
- Gratis wifi en stadsgids
- 2x een 3-gangen diner
- Betaal pas bij aankomst **89.-**
- Gratis wifi en parkeren **109.-** v.a.

www.Zoweg.nl/krant of bel 0900-9693 70 cpg

Prijs per persoon o.b.v. 2 personen en beschikbaarheid, exclusief reserveringskosten en toeristenbelasting

'Na de pandemie hebben mensen echt behoefte aan saamhorigheid'

'Het voelt als een druppel op de hete plaat, maar het gaat erom dat je iets doet'

telingen. Wat stuk is, of erg versleten, wordt weggegooid. "Rommelig geven is gewoon niet aardig", zegt Sandra Geerling, die druk bezig is dozen te vullen. Maar afgezien van een lok blonde haarextensions die uit een gedoneerde zak kleding opduikt, belandt er weinig in de prullenbak. De meeste mensen die doneren, weten volgens Geerling goed wat ze wel en niet moeten geven. "Ze weten bijvoorbeeld dat het koud is daar nu."

Een man die binnenkomt met spullen van een kinderkledingzaak, wil wel even checken of zijn waar goed terecht komt. Hij heeft een documentaire gezien over gedoneerde kleding in Afrika die niet bij mensen belandde. Smits van Oyen stelt hem gerust. Er gaan twee vrachtwagens en de stichting weet volgens haar wat ze doen. De man laat grote zakken gesorteerde kinderkleding achter. "Superlief."

De vlucht uit Charkov

'Ik ben onderdeel van deze evacuatie geworden'

Toen de Russische inval in Oekraïne donderdag begon, zat correspondent Michiel Dribergen in de oostelijke stad Charkov. Na een lange vlucht is hij met een groep evacués veilig aangekomen in het westen.

"Ik ben nu in Moekatsjevo, een stadje bij de grens met Slowakije en Hongarije. De afgelopen dagen reisde ik samen met een groep kinderen uit Loegansk en families uit Charkov, maar nu scheiden onze wegen. De kinderen hebben we eerst naar Choest gebracht, waar ze op een plek blijven waar ze twee jaar geleden al eens waren, destijds om bij te komen van de oorlog in het oosten. Ze zijn blij dat ze nu veilig zijn, maar ook bezorgd. Zo zitten hun ouders en grootouders nog in Vroebivka in Loegansk, waar in de buurt nu hevig gevochten wordt.

"Het was vreemd om iedereen gedag te zeggen. Het was niet makkelijk, maar het is hier veilig, en dat is het belangrijkste voor ons allemaal. Ik ben als journalist begonnen aan deze reis, maar vervolgens ben ik onderdeel van deze evacuatie geworden; zo moest ik ook rijden, want er waren te weinig chauffeurs. Het is natuurlijk een beetje een rare rol. Ik ben journalist maar ik ben ook aan het evacueren.

"Ik heb zelf een onderkomen gevonden in een huis waar een jongeman met zijn broer woont. Er is ook nog een gevlucht stel; begin dertig, geen kinderen. Zij waren een paar dagen geleden naar de grens gereden vanuit Kiev, in de hoop Slowakije te bereiken. Ze hebben een hele nacht voor de grens gewacht en toen ze eindelijk aan de beurt waren, mocht die man het land niet uit.

"Toen was de regel al ingegaan dat mannen van dienstplichtige leeftijd niet het land uit mogen. Dus zijn ze teruggegaan en nu zitten ze in Moekatsjevo. Ik heb aan die man gevraagd: wil je dan niet in het leger? Nou, zei hij, dat

wilde hij wel, maar pas als zijn project is afgerond. Hij werkt aan een internationaal project – iets met IT – voor een groot bedrijf, dat moet vrijdag af zijn. Dan zal hij zich melden. Hij zegt: 'Ik heb geen ervaring met schieten of wat dan ook, maar ik kan vast wel wat doen'. Maar eerst moet die klus dus af.

"Toen ik hier aankwam, is er tegen mij gezegd: laat het grote licht in je kamer uit. Ze willen niet dat ik licht maak, want 's avonds wordt er nog weleens gecontroleerd als er huizen zijn waar het licht volop brandt en waar pratende mannenstemmen te horen zijn; dan gaat de ronseldienst van het leger langs om te kijken of er zich misschien mannen verbergen voor de mobilisatie. Ze hebben hier kerstlampjes op de grond neergelegd, dus ik heb wel een beetje licht.

"Toen bekend werd dat Poetin de paraatheid van de Russische nucleaire eenheden heeft verhoogd, zei een van de leden van het gezelschap waar ik mee reisde: 'Nou, als dat gebeurt, dan zijn we er straks allemaal niet meer'. Men heeft hier veel warmte gekeken naar de beelden van de demonstraties uit Amsterdam, en uit Berlijn en andere steden; dat er zo veel mensen de straat op gaan voor vrede, voor Oekraïne, dat komt hier heel erg aan, datervaart men echt als grote steun. Men weet dus dat de wereld sowieso bij dit conflict betrokken is. Maar goed, een nucleaire oorlog is voor Oekraïners net zo onvoorstelbaar als voor ons. Zoals het een week geleden ook onvoorstelbaar was dat er zo'n grote oorlog zou komen."

Isabel Bolle

